

РЕШЕНИЕ

№ 6660

гр. София, 05.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
открито заседание на 21.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Костов, като разгледа дело номер **3276** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

4

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от
ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] против решение от 03.02.2012 г.,
постановено по НАХД № 1990/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 103 с-в. Със
същото е потвърдено НП № 8/11.01.2011 г. на председателя на Съвета за електронни
медии, с което на [фирма] на основание чл. 126а, ал. 5, т. 1 от Закона за радиото и
телевизията е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение по
чл. 125в, т. 1 от Закона за радиото и телевизията.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона със
съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348,
ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Иска се да
се отмени и да се отмени и наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – Съветът за електронни медии изразява
становище за неоснователност на жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

С решение от 03.02.2012 г., постановено по НАХД № 1990/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 103 с-в е потвърдено НП № 8/11.01.2011 г. на председателя на Съвета за електронни медии, с което на [фирма] на основание чл. 126а, ал. 5, т.1 от Закона за радиото и телевизията е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение по чл. 125в, т. 1 от Закона за радиото и телевизията.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че [фирма] е с основен предмет на дейност разпространение на радио и телевизионни програми чрез електронни съобщителни мрежи на територията на [населено място] и същото е вписано в публичния регистър на предприятията, уведомили Комисията за регулиране на съобщенията за намеренията си да осъществява обществени електронни съобщения, което е било заявено от същото на 04.10.2001 г. При извършена служебна проверка на 20.10.2010 г. от служители в Съвета за електронни медии в публичния регистър на Комисията за регулиране на съобщенията и представени документи било констатирано, че [фирма], вписано в публичния регистър на Комисията за регулиране на съобщенията като предприятие, което е заявило намерението си да разпространява обществени електронни съобщения и да предоставя услугата разпространение на радио и телевизионни програми, че дружеството не е изпълнило задължението си да представи на Съвета за електронни медии актуализиран списък на разпространяваните от него програми, както и документите, които уреждат правата за разпространение на тези програми, до изтичане на регулярния шестмесечен срок, с начална дата 24.02.2009 г., а именно до 24.08.2010 г. В тази връзка до управителя на [фирма] на 28.10.2010 г. било изпратено писмо от служители от Съвета за електронни медии за явяване на същия в Съвета за електронни медии за съставяне на АУАН. На 11.11.2010 г. в Съвета за електронни медии се явил Г. А. И., представил пълномощно № 354/02.09.2008 г. и на същата дата на дружеството бил съставен АУАН № 250/11.11.2010 г. Въз основа на АУАН било издадено и наказателното постановление.

От правна страна съдът е приел, че търговското дружество като предприятие, вписано в публичния регистър на предприятията, уведомили Комисията за регулиране на съобщенията за намеренията си да осъществява обществени електронни съобщения, като е заявило намерение да предоставя услугата разпространение на радио и телевизионни програми чрез електронни съобщителни мрежи на територията на [населено място] не е изпълнило задължението си на всеки 6 месеца, считано от 24.02.2009 г., а именно до 24.08.2010 г., в процесния случай, да представи в Съвета за електронни медии актуализиран списък на разпространяваните програми и документи, свързани с придобиване на правата за разпространение на програмите, с което е нарушил чл. 125в, т. 1 от Закона за радиото и телевизията, съгласно който предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми се задължава да предоставя на Съвета за електронни медии на всеки 6 месеца списъка на разпространяваните програми и документите, свързани с придобиване на правата за разпространение на програмите.

Решението на първоинстанционния съд е правилно.

Фактическата обстановка правилно е установена от първоинстанционния съд и спор между страните по отношение на така установените факти не съществува, какъвто спор не е съществувал и в производството пред първоинстанционния съд. Не се спори между страните, че касаторът в производството пред настоящата инстанция [фирма] е с основен предмет на дейност разпространение на радио и телевизионни програми чрез електронни съобщителни мрежи на територията на [населено място] и същото е вписано в публичния регистър на предприятията, уведомили Комисията за регулиране на съобщенията за намеренията си да осъществява обществени електронни съобщения, което е било заявено от същото на 04.10.2001 г. Съгласно чл. 125в от Закона за радиото и телевизията предприятие, което разпространява български и чуждестранни телевизионни програми се задължава да предоставя на Съвета за електронни медии на всеки 6 месеца актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, свързани с придобиване на правата за разпространение на програмите, придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми. Предприятията, които разпространяват български и чуждестранни телевизионни програми подлежат на вписване в публичния регистър по чл. 125к, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията, който се поддържа от Съвета за електронни медии. Съгласно чл. 125к, ал. 6, т. 4 от Закона за радиото и телевизията в регистъра на включват и списък на разпространяваните програми, като тези данни, списъка на разпространяваните програми съгласно чл. 125л, ал. 4, изречение второ от Закона за радиото и телевизията се предоставят от предприятията заедно с информацията по чл. 125в. Анализът на посочените правни норми предполага несъмнения извод, че предприятията, които са вписани в публичния регистър на Комисията за регулиране на съобщенията, защото са заявили намерение да разпространяват радио и телевизионни програми се включват в регистъра на Съвета за електронни медии и по отношение на тях се поражда задължението да предоставят информацията по чл. 125в от Закона за радиото и телевизията. В процесния случай е несъмнено обстоятелството, доколкото същото не се оспорва и от касатора в производството пред настоящата инстанция, че същият е разпространявал телевизионни програми за процесния период. Предвид обстоятелството, че разпоредбата на чл. 12в, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията е създадена със Закона за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията, обн. ДВ, бр. 14/2009 г. и влязъл в сила на 24.09.2009 г. съответният шестмесечен срок е изтекъл на 24.08.2010 г. В посочения срок касаторът в производството пред настоящата инстанция не е изпълнил задължението си по чл. 125в, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията. Както се посочи и в мотивите на настоящото решение, факта на неизпълнение не се оспорва от търговското дружество, което изрично и в молба вх. № 34-00-734/17.11.2010 г. до Съвета за електронни медии заявява знанието си за наличието на съставен АУАН за извършено нарушение по чл. 125, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията и едновременно с това предоставя на Съвета на електронни медии списък на разпространяваните от [фирма] телевизионни програми, заедно с копия от договори и споразумения предоставящи правото на търговското дружество да разпространява тези програми. Неизпълнението на посоченото задължение по чл. 125в, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията не се оспорва и в касационната жалба, като в същата се съдържат единствено оплаквания относно обстоятелството, че лицето не е присъствало при съставянето на АУАН и не е разбрал, че срещу

представляваното от него търговско дружество има съставен АУАН за нарушение по чл. 125в, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията и по този начин е било лишено от възможност да участва в образуваното производство. Действително, от събраните по делото доказателства в производството пред първата инстанция се установява, че съставения АУАН № 250/01.11.2010 г. е връчен и подписан от Г. А. И., който не е управител на дружеството-касатор в производството пред настоящата инстанция. Като доказателство по спора, обаче е представено пълномощно, с което управителят на търговското дружество е упълномощил Г. А. И. за извършването на определени действия. Както правилно е установил първоинстанционният съд, действително посоченото пълномощно не съдържа изрично изявление за получаване на съставени АУАН, но управителят на дружеството е бил уведомен за датата, на която е следвало да се яви в Съвета за електронни медии за връчване на съставения АУАН. От събраните по делото доказателства (молбата до Съвета за електронни медии от 17.11.2010 г.) следва извода, че управителят на търговското дружество е бил уведомен за съставения АУАН и за извършеното нарушение по чл. 125в, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията. В процесния случай нарушителят е бил известен, същият е поканен да се яви за съставяне на АУАН, но не е явил. В тези случаи чл. 40, ал. 2 от ЗАНН допуска съставянето на АУАН да се извърши и в отсъствието на извършителя. Предвид изложеното, оплакванията, съдържащи се в касационната жалба за съставянето на АУАН в отсъствието на нарушителя са неоснователни. Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предложение 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, VI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 03.02.2012 г., постановено по НАХД № 1990/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 103 с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: